

Una mini ambaixadeta

Cristià Si, pareix un moro aqueí que hi fa cara de xurro, i ve a cavall en un burro fent camí cap al castell.

I va en plà de rebel·lió armat amb dues pistoles. i ademés, parlant tot solés com si tinguera raó.

Jo no sé, si plòra oriu en la seua relació, però, posem atenció i sabrem que és lo que diu.

Moro ¡Ah fortalesa cristiana baluart del meu amor! ¿quant acabarà el clamor de l'estirpe mahometana?

¡Oh mansió bella i galana plantada en tal gallardía, que, en tu pense nit i dia per esbelta i per ufana!

per ta magna condició eres sòmni de delícies, amb les més fèrmes codicies reblides d'admiració.

Neta i pura es manifesta el sentir i l'enyorança, sense perdre la esperança d'una felicitat reconquesta.

Va acabant-se'm la paciència, i és arribat el moment, de posar en moviment la fi de la resistència.

Per un sonat atropell ja no eres musulmà: es precis ficar-li mà i recobrar el castell.

Ja n'hi ha prou de romanços; de rascar-se les orelles; d'abandonar maravelles, i de tant de fer els gansos.

En el més alt d'eixa torre quant caigau en la raterra plantarem nostra bandera i no hi haurà qui la borre.

Cristià ¿Que vols moro migpansit? ¿que busques per esta plaça? ves, no sigues carabassa, que no has de traure partit.

Moro Si jo soc un carabassa perquè tu eres un meló: allà quant s'alça el teló, ja veurem que es el que passa.

Jo sòls vull eixe castell i vaig a provar la sort.

es qüestió de vida o mòrt aixís em coste la pell.

Cristià Puix si vòls aques castell et quedarà un greu recòrd, i t'ixirà el compte tòrt perquè aixó es un desgavell.

Moro No sigues tan fanfarró: si t'agafe del bascóll, et rollaré com un mòll i et penjaré d'un garró.

Cristià ¡Contracanyòt quina pòr! ¡i que altíssima arrogància! ni t'arrende la guanyancia, ni amollaré el tresor.

Moro Sé que hi esteu bèn aferrats però lluny del bòn criteri. que el meu poderós imperi deixa a tots despatarats.

Cristià Veig en les tues raons, que eres un tio tremendo també li veig mal remendo a les teues pretencions.

Moro ¡Ah cristià! ¿m'obris la pórtia:? pensa que tinc més victòries que garbes de safanòries es cullen en tota l'hòrta.

Cristià Han vingut americans, russos, ginesos o "chinos" i han quedat com un cotginos, perquè no han tingut prou mans.

Si t'eni la tonteria de pensar que enem de hroma: ni te res que fer Mahoma, ni el rei de la moreria.

Moro ¡Voto va la sota d'oros!. t'ho diré "pa" que t'empapes: no sabeu ni per les tapes lo cabuts que som els mòros

Jo tinc enllà dalt la serra entre Nones i el Portell, per a arrancar-te el castell, mil homens en peu de guerra.

¡Ah codiciat capitóli! ara quant et vetja en terra, ensetarem un guerra de botifarres amb óli.

Quatre cuiros de vi dolç, que s'apaga a les costelles; com que baixeu les orelles que ja us veig en la pols. Abandoneu la terrassa, no tingau pòr al frescor; que esteu donat més picor que un micapá de mostassa.

Cristià

tot ho penseu al revés i ho preneu a girigota, qual el salt de la granota (creació de el Cordovés). Jo no prenc res a falòria ni m'adore en els lloreses; llustre en tots els mesu quefers i en tot alló que fá història.

I aquesta es l'hora oportuna de lluitar per totarreu, i enfrontar la Santa Creu amb els banyes de la lluna.

Fes saber al teu imperi, que al baixar de Mariòla: el no caure en la sequiòla que hi junt al cementeri.

No entreu per la porta falsa, que tindreu millor espai, per l'ample Pònt de San Blai, que no pel de Mitjacalsa.

Seguireu la trajectòria; es lliurarà la batalla, i qui passe de la ralla: éll s'alçarà la victòria.

Una veu of Conflicte morrocotut: ningú asepta la derròta, perquè si un es cabòta: l'altre encara es més cabut i allí s'arma un rebumbòri que dona el fret de l'hivern, que si no pareix l'infern: si al menys el porgatòri.

La gran brega entre arcabuss espendarges i mosquets, la contemplen uns xiquets menjant cacaus i tramussos.

Quant dos bandos son forçut i tenen moltes agalles: tot acaba entre rialles... ni vencedors, ni vençuts.

I al remat de tal trocell, una bona "PERICANA" a mullar de bona gana, i qui més puga "pa" éll

I finalitza la història amb un apretó de mans, i un fort abraç de germans, que, confirma la victòria entre MOROS Y CRISTIANS.

Que no hi manque enjamai eixe crit d'amor ardent i resone en Bocairent.... ¡¡VITOL AL PATRO SAN BLAI

Paco Francés Asensio
Reprint 1980